

அருவியாய் கொட்டும் பரிவு
லிட்டில் ட்ராப்சு

இந்தப் புகலிடத்தில், ஆண் பெண் உட்பட 246 முதியோர்களும், 23 குழந்தைகளும் இருக்கிறார்கள். மொத்தம் 8 புகலிடங்கள், 4 சீரமைப்பு மையங்கள், 3 லிட்டில் ஏஞ்சல் பள்ளிகள் மற்றும் 1 குழந்தைகளுக்கான புகலிடம் (துணை நிறுவனம்), கொண்டது 'லிட்டில் ட்ராப்ஸ்'. இவை அனைத்திற்கும் ஒரே குறிக்கோள் - சமூகத்தில் ஒதுக்கப்பட்டவர்களுக்கு அடிப்படை தேவை, வசதி அளிப்பது.

எட்கர் ஜோன்ஸ் பாலுடன் உரையாடல்

7 குழந்தைகள் அடங்கிய இவரது குடும்பம், 1966ஆம் ஆண்டு கேரளாவிலிருந்து தமிழ் நாட்டிற்குக் குடி பெயர்ந்தது. விபத்து ஒன்றில் குடும்பத்தலைவரை இழந்த குடும்பம் வருமானத்திற்குத் தத்தளித்தது. குடும்பத்தின் பொருளாதார நிலையால், படிப்பை முடிப்பதில் கூட பல சவால்களை சந்தித்த பால், சமுதாய ஏற்றத்தாழ்வு பற்றியும் அடிப்படைத் தேவைகளும், வசதிகளும் கூட பலருக்குக் கிட்டாமல் இருப்பதைப் பற்றியும் பல கேள்விகள் எழுப்பினார்.

இந்த வையமே இவரது விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவதற்குத் திட்டம் இட்டதோ? "நாம் செய்வது பார்த்து விரிந்த கடலில் இருக்கும்

ஒரு சிறு துளி போலதான். எனினும், இந்த சிறு துளி இல்லையெனில், கடலில் ஏதோவொன்று காணாமல் போகும்", என்ற அன்னை தெரலாவின் வார்த்தைகளால் உள்ளூயிர்ப்பு அடைந்த எட்கர் ஜோன்ஸ் பால், மனித உறவுகள் பற்றிய அந்த ஆழமான கருத்தில் நெகிழ்ந்து, தாம் பவோவாஸுடன் தொடங்கிய நிறுவனத்திற்கு 'லிட்டில் ட்ராப்ஸ்' என்று பெயரிட்டார். சில மாதங்கள் கழித்து, அன்னை தெரலாவின் சென்னை வருகையைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்ட பால், தான் அப்பொழுது பணி புரிந்த வந்த வானூர்தி நிறுவனம் மூலமாக

அவரைத் தொடர்பு கொண்டார். 'லிட்டில் ட்ராப்ஸ்' பற்றி அவரிடம் தெரிவித்தவுடன், மகிழ்ச்சியுடன் அங்கு வருகை தர ஒப்புக் கொண்டார் அன்னை தெரலா. 1991ஆம் ஆண்டு இருந்த 'லிட்டில் ட்ராப்ஸ்' குழுவுடன் அன்னை தெரலா எடுத்துக்கொண்ட புகைப்படமும், அவர் கைப்பட எழுதிய வாழ்த்து மடலும், 'லிட்டில் ட்ராப்ஸ்' இல் காணப்படுகின்றன. அன்று முதல், சமுதாயத்தில் கைவிட்டவர்களுக்காகவும், வயது முதிர்ந்தோருக்காகவும், காப்பகமாகவும், சீரமைப்பு நிறுவனமாகவும் தொடங்கப்பட்ட 'லிட்டில் ட்ராப்ஸ்', விதவைகளுக்கு ஆதரவு தரும் சேவை மையமாக, கிராமங்களைச் சேர்ந்த ஏழைச் சிறார்கள்க்குக் கல்வியளிக்கும் கல்வி நிலையமாக, பொருளாதாரத்தில் பின் தங்கியவர்களுக்கான ஒரு சீரமைப்பு நிலையமாக, பள்ளிப் படிப்பை பாதியிலேயே விட்ட மாணவர்களுக்கான தொழிற்பயிற்சி நிலையமாக, சமுதாயத்தில் விழிப்புணர்ச்சி ஏற்படுத்தும் இயக்கமாக இன்று வளர்ந்திருக்கிறது.

தொடக்கம்: இரண்டு உயிர்கள், இரண்டு கதைகள் 1980களில், 'லிட்டில் ட்ராப்ஸ்'

தொடங்கப்படுவதற்கு முன், ஒரு நாள் தனது மனைவியுடன் மழைக்காக ஒரு பேருந்து நிலையத்தில் ஒதுங்கினார் பால். மழையின் வேகம் குறையத் தொடங்கும்பொழுது, அருகாமையில் ஒரு வேகமான அசைவைக் கண்டார்கள். அருகில் சென்று கவனித்தபொழுது, வயதான மூதாட்டி ஒருவர் காகிதக் குவியலின் அடியில், பல கரப்பான்பூச்சிகள் புடை சூழ ஒரு துணிக் குவியலில் படுத்திருந்ததைக் கண்டார்கள். தாம் கண்ட காட்சியினால் திகைத்துப் போன அவர்கள், அவரைப் பற்றிய விவரங்களை அவரிடம் அறிய முற்பட்டனர். எனினும், அவரிடமிருந்து எந்தத் தகவலும் கிட்டாததனால், அருகாமையிலுள்ள தேனீர் விடுதிகளுக்கும், மருத்துவமனைக்கும் சென்று, அடுத்த நாள் தாம் வரும் வரை அவரை சற்றுக் கவனித்துக் கொள்ள வேண்டிவிட்டுப் புறப்பட்டுச் சென்றனர். அதற்குள், அவர் தங்குவதற்குத் தக்க இடம் ஒன்றைக் கண்டறியலாம் என்பதே அவர்களது எண்ணம். எனினும், அடுத்த நாள் அவர்கள் அங்கு சென்றபொழுது, தேனீர் விடுதியைச் சேர்ந்தவர்களும், மருத்துவமனையைச் சேர்ந்தவர்களும் அந்த மூதாட்டியை விரட்டி விட்டதை அறிந்து மிகவும் மன வருத்தம் கொண்டனர். பலமுறை முயற்சி செய்தும், அவரைப் பற்றிய தகவல் எதுவும் கிட்டவில்லை.

இந்த ஒரு நிகழ்வு ஒன்றே, ஒருவரைக் காப்பாற்ற விழையும் பொழுது உடனடியாக செயல்பட வேண்டிய அவசியத்தை அவர்களுக்கு உணர்த்தியது.

சில வருடங்கள் கழித்து ஒரு மாலை நேரத்தில், பாலும், பொவாஸும், ராயபுரத்தின் தெரு ஒன்றிலே, ரஹீம் என்ற வயது முதிர்ந்தவரைக் கண்டனர். சுமார் 80 வயது நிறைந்திருந்த அந்தக் கிழவரின் முகத்தில் பட்டினிக்களை, உடலில் புண்கள். அன்னை தெரலாவின் 'மிஷனரீஸ் ஆஃப் சாரிட்டி' யின் ஆம்புலன்ஸின் உதவியுடன், அந்தக் கிழவரை வீட்டிற்குக் கொண்டு சென்றார்கள். அவருக்கு உணவளித்து, அவரது காயங்களுக்கு மருந்திட்ட போதிலும், 48 மணி நேரமே உயிர் வாழ முடிந்தது அந்தக் கிழவரால். அடிப்படைத் தேவைகளான உணவு, உடை, இடம், மருந்து முதலியனவற்றை பாலும் பவோவாஸும் வழங்கினாலும், இறப்பு என்பதற்கு அவர்கள் தயாராக இல்லை.

ரஹீமின் மரணம் அவர்களுக்குத் திகைப்பை அளித்தாலும், இது போன்ற சந்தர்ப்பங்களில் பின்பற்ற வேண்டிய நடைமுறைகளைப் பற்றிய தெளிவு இதனால் கிடைத்தது. மருத்துவர் ரஹீமைப் பார்த்து, மரணத்தை உறுதி செய்தவுடன், சுவப் பெட்டியை எவரும் எடுத்துச் செல்லத்

தயங்கிய நிலையில், குதிரை வண்டியில் மயானத்துக்கு எடுத்துச் சென்றனர். நள்ளிரவு போல இறுதிச் சடங்கு முடிந்தது. சில நாட்கள் கழித்து, செய்தித்தாளில் வெளிவந்த அறிக்கையினைக் கண்ட ரஹீமின் மகன் 'லிட்டில் ட்ராப்ஸ்' ஐத் தொடர்பு கொண்டார். அப்பொழுதுதான், அவருக்கு 'டெமென்ஷியா' என்னும் நோய் இருந்ததையும், புகைவண்டி நிலையத்திலிருந்து அவர்களை விட்டு அவர் பிரிந்து சென்றதையும் அவர்கள் அறிந்தனர்.

சோகமான இந்த இரண்டு நிகழ்வுகளும், 'லிட்டில் ட்ராப்ஸிற்கு' அஸ்திவாரம் போல அமைந்தன. இன்று இந்த நிறுவனத்தின் இதமான அரவணைப்பிலும், அன்பிலும் பலரும் நனைந்து கொண்டிருக்கின்றனர். ஒவ்வொரு நாளும் தருவது புதிய கற்றலும், அனுபவமும். எட்கர் ஜோன்ஸ் பால், இந்த அனுபவங்களை விவரித்த பொழுது, பால் கலாநிதியின் 'வென் ப்ரெத் பிகம்ஸ் ஏர்' (முச்சு, காற்றாக மாறும்பொழுது) என்ற புத்தகத்தில் வரும் இந்த வரிகள் நினைவுக்கு வந்தன: "மானுட அறிவு, ஒருவருடன் நின்று விடுவதில்லை. ஒருவருக்கிடையேயும், உலகத்துடனும் நாம் வளர்க்கும் உறவுகளிலிருந்து வளரும் அதற்கு என்றுமே முடிவு இல்லை."

"Human knowledge is never contained in one person. It grows from the relationships we create between each other and the world, and still, it is never complete."

கூர்மதியுடன் படைக்கப்பட்ட படைப்புகள்

'லிட்டில் ட்ராப்ஸ்' குழு, நன்கு பயனளிக்கக் கூடிய, நிலையான, வயது முதிர்ந்தோருக்கு ஏற்ற வகையிலான தொழில் நுட்பத்தைக் கண்டுபிடிப்பதில் எப்பொழுதும் ஆர்வம் மிக்கவர்களாக இருக்கிறார்கள். கற்காரை கலப்பியை (concrete mixer) சலவை இயந்திரம் (washing machine) ஆகப் பயன்படுத்த முடியும் என்று கூறினால், உங்களால் நம்ப முடிகிறதா?

மாற்றப்பட்ட சலவை இயந்திரம்

நன்கு துவைக்கப்பட்டு சூரிய ஒளியில் காயும் துணிகள் தூய்மையானவை என்பதில் உள்ளளவும் ஐயம் இல்லை. ஒவ்வொரு மையத்திலும், நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட வயது முதிர்ந்தோரை உள்ளடக்கிய நிறுவனத்திற்குத் தினமும் அவர்களது துணிகளைத் தோய்த்து காயப்போடுவது என்பது ஒரு கடினமான செயலாகும். வயது முதிர்ந்தோருக்கு, சிறு நீர், மலம் கழிப்பதில் கட்டுப்பாடு இல்லாமல் இருப்பது இயற்கை. இதனால், அடிக்கடி படுக்கை விரிப்புகளை மாற்றும் சூழல் உருவானது. இந்தச் சூழலை சந்திக்கும் முகமாக, 'லிட்டில் ட்ராப்ஸ்' குழு, கற்காரை கலப்பியை, சலவை இயந்திரமாக மாற்றியது. இந்த இயந்திரத்தால், மொத்தம் 100 கிலோ கிராம் எடையுள்ள துணிகளைத் துவைக்க இயலும். வயது முதிர்ந்தோரின் எண்ணிக்கை 100க்கும் அதிகமாக இருக்கும் காப்பகங்களில், இந்த இயந்திரமே உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது.

படுக்கையும், சூரியலும்

வித்தியாசமான முறையில் வடிவமைக்கப்பட்ட கட்டிலில், சூரியலறை, கழிப்பறை, குழாய்வாய் இருப்பதால், அதிகம் நடமாட முடியாத வயதானவர்களால், படுக்கையில் இருந்தபடியே எல்லாம் செய்ய முடிகிறது. மேலும், இதனால் அவர்கள் இருக்கும் இடமும், தூய்மையாகவும், சுகாதாரமாகவும் இருக்கிறது.

வயதானவர்களுக்கும், குழந்தைகளுக்கும் பெரிதொரு வித்தியாசம் இல்லை

'குழந்தைகள், தம் மீது கவனத்தையும், அன்பையும் எவ்வாறு எதிர்பார்க்குமோ, அதே போலத்தான் வயதானவர்களும்', என்கிறார் எட்கர் ஜோன்ஸ் பால். 'லிட்டில்

ட்ராப்ஸினால்' காப்பாற்றப்பட்ட மக்கள், அன்பிற்கு ஏங்குகிறவர்கள். அடிப்படைத் தேவைகள் கிட்டினாலும், உணர்வு பூர்வமான அன்பையே அவர்கள் முதலில் விரும்புகிறார்கள் என்று பாலும், பொவாஸும் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு நாளும், கவனிப்பு கூடினாலும், அவர்களது உடல்நிலை மோசமடைந்துதான் வருகிறது. எனவே, உணர்வு பூர்வமான ஆதரவு அளிப்பது என்பது - குறிப்பாக தமிழ், ஆங்கிலம், ஹிந்தி தெரியாதவர்களுக்கு - பெரிய சவாலாக இருக்கிறது.

கடந்த சில ஆண்டுகளாக, தனிப்பட்ட மனிதர்கள் தவிர், கல்வி நிலையங்கள், தகவல் தொழில் நுட்ப அலுவலங்கள் போன்ற இடங்களிலிருந்து வரும் தொண்டு செய்பவர்களின் (volunteers) எண்ணிக்கை அதிகரித்து வருவது பலம் நிறைந்த பாலமாக இவர்களுக்கு இருக்கிறது. நன்கொடை, சந்தா போன்றவற்றின் மூலமாகத்தான் 'லிட்டில் ட்ராப்ஸின்' பொருளாதாரத் தேவைகள் பூர்த்தி செய்யப்படுகின்றன. இந்த நன்கொடைகள், பணமாகவோ, ஒவ்வொருவரின் தேவைக்கேற்ப பொருளாகவோ, நல்கையாகவோ, மருந்துகளாகவோ, உணவாகவோ வருகிறது. உதவும் கரமாகவும், தோள் கொடுப்பவர்களாக மட்டுமன்றி, அன்பினால் பிணைக்கப்பட்ட ஒரு குடும்பமாக செயல்படுகிறது 'லிட்டில் ட்ராப்ஸ்'. இங்கு வந்த பிறகு, சிலர் தமது குடும்பத்துடன் ஒன்று சேர்ந்த நிகழ்வுகளும் நடந்திருக்கின்றன. அந்த நாளும் வந்திடாதோ என்று ஏங்கிக் காத்திருப்பவர்களும் இங்கு இருக்கிறார்கள்.

"வயதானவர்கள் எதிர்பார்ப்பது சிறிதுதான். எனினும், அந்த 'சிறிது' நிறையவே பெரிது" – மார்கரெட் வில்லர்.

ராஜேந்திர குமார்